

FLÅDEN

I KORSØR

"FLÅDEN I KORSØR"
ØNSKER ALLE VORE LÆSERE
EN GOD JUL SAMT ET GODT NYTÅR

Nr. 4

December

2002

REDAKTONSUDVALGET

Flådestation Korsør
Syløvsvej-4220 Korsør

E-mail: flskor@flskor.svn.dk
http://www.flskor.svn.dk

Formand/Ansvarshavende redaktør:

Orlogskaptajn Søren Beck
Chef for Operations- og Planlægningssektionen
Tlf. 58 30 82 10

Journalistisk redaktør:

Orlogskaptajn Christian Jensen
Chef for Personel sektionen, Flådestation Korsør
Tlf. 58 30 82 75

Layout/skrivning:

Mekaniker Frank R. Jacobsen
Stationsafdelingen, Flådestation Korsør
Tlf. 58 30 82 49
E-mail: fj.sta@flskor.svn.dk

WEB-master/redaktionsmedarbejder:

Seniormekaniker Steen K. Jensen
Teknisk Afdeling, Flådestation Korsør
Tlf. 58 30 83 60

Redaktionsmedarbejder:

Kaptajnløjtnant Palle M. Pedersen
Chef for Operative Sektion, 2. Eskadre
Tlf. 58 30 85 13

Overassistent Vibeke L. Olsen
Lønningskontoret, Flådestation Korsør
(Tillige stedfortræder for fotograf)
Tlf. 58 30 82 73

Værkmester B. Creutzburg
Leder af Ammunitionsværksted Egø
Tlf. 58 37 26 66 lok. 7

Fotograf:

Seniorsergent Lars Skytte
Stationsafdelingen, Flådestation Korsør
Tlf. 58 30 82 55

Telefax:

58 30 82 78

Tryk/Udsendelse:

TRYKKERI KORSØR
FLÅDESTATION KORSØR
FORSYNINGSDPOT NORET

*Stof fra dette blad kan frit anvendes.
Der skal blot kildehenvises.*

Tak for rundvisningen. Max Bæhring Dansk Metal besøgte flådestationen.

Ud for Portugals kyst mødte SLEIPNER meget dårligt vejr.

Indhold

Ny Chef for Søværnets Taktiske Stab	side 3
50 års jubilæum: Søværnets Publikationsforvaltning	side 4
Bevogtningsovelse ved flådestationen	side 6
Historisk seminar i Søgårdlejren	side 7
Kvinden bag Kontraktelementet	side 8
Flådestationen fik diplom som særlig rummelig arbejdsplads	side 10
Besøg af forbundsformand Max Bæhring, Dansk Metal	side 12
Flådestationen deltog ved Spartas årlige stafetløb i Fælledparken	side 13
Det var kattens	side 14
Søværnets Taktiske Stab fik sit våbenskjold	side 15
Minejamning i Panama City Florida, USA	side 16
Flådestation korsør deltog i minestryningsforsøg i USA	side 16
GRIBBENSs deltagelse i Partnership for Peace	side 20
SLEIPNER: Lille skib på lang rejse	side 25
Kontaktarrangement	side 29
Julehilsner	side 30

Forside:

Grafik: Frank Jacobsen

Bagside:

Bog anmeldelse

Redaktionen takker vore skribenter for de mange gode og interessante artikler i det forgangne år.

Ny Chef for Søværnets Taktiske Stab

Den 1. oktober 2002 tiltrådte flotilleadmiral Lars Rosendahl Christophersen som ny Chef for Søværnets Taktiske Stab. Han afløste flotilleadmiral Palle Cortes, som fra samme dato tiltrådte stillingen som stabschef ved Søværnets Operative Kommando.

*Af flotilleadmiral Lars Rosendahl Christophersen,
Chef for Søværnets Taktiske Stab
Foto: Anne Krogh*

Flotilleadmiral Lars Rosendahl Christophersen er født og opvokset i Hjørring og startede i søværnet i 1974. Han gennemførte uddannelsen på Søværnets Officersskole i årene 1975-79 og gjorde herefter tjeneste i Torpedobådseskadren frem til 1987, det meste af perioden som chef for torpedobåde

af SØLØVEN- og WILLEMOES-klassen.

Forsvarsministerens adjutant

Efter et par år som adjutant for Forsvarsministeren gennemførte han videreuddannelse ved Forsvarsakademiet 1988-89 på det første stabskursus, der blev benævnt VUT II/L-STK, og i de efterfølgende tre år var han lærer på samme kursus inden for værnsfælles operationer og logistik.

Chef for NIELS JUEL

Fra 1992 til 1995 forrettede han tjeneste i Forsvarskommandoens Udviklingsafdeling, som primært beskæftiger sig med policyorienterede aspekter i relation til NATO mv. I 1995-96 var han først næstkommanderende og senere chef for korvetten NIELS JUEL og deltog i denne periode i to deployeringer

med NATOs Stående Atlanterhavsflåde til embargooperationerne i Adriaterhavet. Efter to år i Søværnets Operative Kommando i henholdsvis Operationsafdelingen og Planlægningsafdelingen gennemførte han 1998-99 kursus på Naval Command College i Newport, USA. Efter hjemkomst fra USA blev han sektionschef og senere afdelingschef i Udviklingsafdelingen i Forsvarskommando, indtil han startede sin nuværende tjeneste i Korsør den 1. oktober 2002.

Fritiden i sommerhus

Lars Rosendahl, som han til dagligt kaldes, er gift med Pia Kierulff og har gennem mange år boet i Lyngby nord for København, hvor han fortsat bor. Så ofte det er muligt tilbringes fritiden i sommerhuset ved Lønstrup i Vendsyssel.

50 års jubilæum: Søværnets Publikationsforvaltning

Den 1. september 2002 kunne man fejre 50-årsdagen for de første NATO-publikationers ankomst til Danmark og dermed Søværnets Publikationsforvaltnings jubilæum. Af forskellige praktiske grunde blev det markeret fredag den 30. august 2002 med en lille reception for tidligere og nuværende medarbejdere, kunder og leverandører.

Af overassistent Lise Alring, Søværnets Publikationsforvaltning
Fotos: Lars Skytte

Det kunne tyde på, at det for mange har været et godt tjenestested, når man rejser både fra Jylland og København for et gensyns skyld.

Det blev en rigtig hyggelig og lidt nostalgisk dag. Det er ret imponerende, at to tidligere chefer og 21 „gamle” medarbejdere indfandt sig. Især må alderspræsidenterne fremhæves, to damer på henholdsvis 82 og 85 år, som kom rejsende med toget fra København.

Det er glædeligt, at så mange stadig har lidt følelser til overs for deres gamle arbejdsplads og ofrer tid og penge på sagen. Det kunne tyde på, at det for mange har været et godt tjenestested, når man rejser både fra Jylland og København for et gensyns skyld.

Kongens instruktioner

Søværnets Publikationsforvaltning har eksisteret under flere forskellige navne i tidens løb, og på mange adresser. Med udflytningen fra Holmen i 1993 fik vi vort nuværende navn. Indtil da hed vi Søværnets NATO- og Kommandokasse-

arkiv (SNA).

Selve udtrykket „kommandokasse” går flere hundrede år tilbage i flådens historie. Man ved, at der i 1700-tallet fandtes en „kasse”, som kongen overrakte den officer, som fik kommandoen over et af majestætens skibe. Ud over Bibelen indeholdt den kongens instruktioner og ordrer til skibschefen. Første gang, man på skrift møder begrebet, er i Kongelig Resolution af 15. april 1886. Ansvar for disse kommandokassers indhold pålægges i 1938 stationschefen for flådestationen, og det er herfra opbygningen af Søværnets NATO- og Kommandokassearkiv kan spores.

Kurertjeneste oprettes

Samtlige kommandokasser med indhold gik tabt under den tyske besættelse af Holmen. I 1945

genetableredes arkivet i bygningen „Under Kronen” på Nyholm, og nu kaldtes det Flådestationens Arkiv. Efter Danmarks indtræden i NATO i 1949 bestemtes det, at de kommende NATO-publikationer skulle indgå i arkivet, som nu blev underlagt Søværnskommandoen under navnet Søværnets NATO- og Kommandokassearkiv. Man flyttede til den berømte mastekran på Holmen, men led snart under pladsmangel, da NATO-bøgerne i 1952 begyndte at strømme ind. I 1955 flyttede man så igen. Denne gang til nogle gamle tyskerbarakker på Kløvermarken på Amager. Arkivet omfattede nu også såkaldte kryptopublikationer og -koder, og der blev oprettet en kurertjeneste for søværnet. I 1972 flyttede man tilbage til Holmen i det gamle beklædningsmagasin og blev en sek-

tion under Søværnets Materielkommando. Samtidig blev de gamle tekniske tjenesters bogarkiver indkorporeret. Det var Søminevæsenet, Televæsenet, Søartilleriet samt Skibs- og Maskininspektionen.

Minde for livet

I 1991 besluttedes det, at Søværnets NATO- og Kommandokassearkiv skulle udflyttes til Flådestation Korsør og underlægges Forsyningsafdelingen. Forsvaret købte Scanglasbygningen, som blev døbt Forsyningsdepot Noret, og man begyndte at indrette den til forskellige værksteder og sektioner, heriblandt Søværnets NATO- og Kommandokassearkiv.

Flytningen påbegyndtes i februar 1993 og varede otte uger. Efter planerne skulle der være bemanning både i Korsør og på Holmen i flytteperioden, og det fungerede fint. Efter planerne skulle der også skaffes en del hjælp udefra til nedpakning af de mange tusind bøger. Desværre var der kun lidt hjælp at få, da der var brug for det. Det faste personel og overgangsbemanningen pakkede selv de fleste bøger ned, hvorefter de nummerede kasser blev transporteret til Korsør i containere. Det var hårdt, men de der deltog fik et minde for livet. Vi bliver vist aldrig trætte af at genopfriske de interessante oplevelser fra flytningen.

„Den lukkede afdeling”

Den 1. april 1993 var flytningen stort set overstået, og det var en passende lejlighed til at skifte navn. Nu skulle man af med det gamle støvede image. Uofficielt hed vi jo tidligere bl.a. „Den lukkede afdeling”, og var det nu udelukkende på grund af alle vores låste døre? Man mente også, at noget med „arkiv” gav associationer til skrattende fjerpenne og blækplettede fingre.

Valget faldt på Søværnets Publikationsforvaltning (SPF). Dengang kendte vi jo ikke til eksistensen af de smittefrie svinebesætninger, de såkaldte SPF-grise.

Bestemmelser og befalinger

I Korsør blev Søværnets Publikationsforvaltning for alvor indhentet af de nye tider med PC'er i netværk og en database med publikationsregnskabet. Nogle publikationer, især NATO-publikationer, findes allerede på CD-ROM eller Intranet, men der er stadig behov for papirudgaver af f.eks. tekniske manualer med store tegninger og diagrammer. Mange enheder vil også stadig gerne have bestemmelser og befalinger som hard copy. Der er stadig en masse publikationer, som skal rettes, og manuskripter som skal klargøres. Enhederne skal stadig have deres kommandokasser, når de hejser kommando. Søværnets Publikationsforvaltnings personel skal stadig kontrollere bøgerne ved kommandostrykning. Arbejdsgangene er blevet moderniseret, men også nye opgaver er kommet til. Her kan f.eks. nævnes nautiske publikationer, som ved udflytningen blev

overtaget fra Søkortdepot Holmen, samt regnskabet med fordeling af publikationer til Flådestation Korsør.

Samtidig med at Søværnets Publikationsforvaltning overholder diverse sikkerhedsforskrifter, er vi blevet mere udadvendte. Mange gæster kommer til huset. Det kan være sagsbehandlere eller kolleger fra andre værn, og som led i uddannelsesforløb aflægges der besøg fra f.eks. Militærpolitiet og søværnets skoler.

Hjælp og vejled

Sparekniven har Søværnets Publikationsforvaltning ikke undgået, ligesom organisationen er blevet justeret et par gange. Senest er Repro-elementet blevet udskilt ligesom de øvrige af Forsvarets trykkerier og hører nu direkte under Forsvarskommandoen.

Trods diverse ændringer i mandskab og organisation søger Søværnets Publikationsforvaltning stadig at leve op til Søværnets NATO- og Kommandokassearkivs gamle motto, HJÆLP OG VEJLED, og yde den bedst mulige hjælp og service til søværnets enheder og tjenestesteder.

Tidligere og nuværende ansatte fik en god snak.

Bevogtningsøvelse ved flådestationen

Over 130 våbendivisions- og BON-folk fra Sjælland og Østfyn havde tilmeldt sig Øvelse BASEX på Flådestation Korsør i september. Øvelsen blev samtidigt en øvelse for BON 201, som har til opgave at bevogte flådstationen.

Tekst og fotos: Løjtnant P.G. Stage, Bevogtning og Nærforsvar 203

Øvelsen, som ellers var tæt på en aflysning, da Marinehjemmeværnsdistrikt 1 meldte fra, strakte sig over weekenden 13.-15. september og gav lejlighed til et samarbejde enhederne imellem. Nogle enheder stillede med mange folk, og en enkelt enhed havde kun tilmeldt en enkelt mand, som gerne deltog i så mange øvelser som muligt, også på Fyn. Deltagerne blev derfor delt i to delinger.

Hunden fandt fjenden

På trods af et begyndende efterår med lidt regn ind imellem var humøret højt, og alle gav deres til, at øvelsen blev „et hit”. Bevogtning af en flådestation består af megen

Jakob Christensen, Sten Rasmussen og Kim Runager passer på MHV 801.

ventetid, men der er også kontrol ved vagten samt patruljering. Til patruljeringen havde man en hundefører med hund. Denne viste sig at være ganske effektiv, idet flere fjender blev taget inde på flådestationen.

Bykamp

Fjenden var en lokal enhed fra Korsør. På nogle tidspunkter, hvor fjenden forsøgte at trænge ind på flådestationen, kunne man nærmest tale om decideret bykamp, hvilket ikke alle beboere syntes så godt om. Med den skudveksling, der ind imellem fulgte, må vi konstatere, at

Flådestation Korsør har nogle meget flinke naboer. Det, at fjenden var tæt på, bevirkede, at flere af dem blev taget til fange af bevogtningen.

Skader

Flotille 250 stod for forsyningstjenesten. De havde travlt, til tider meget travlt og fik også lært en del, såvel med almindelig forsyning, men også kørsel med to tilskadekomne, som efter et kort skadestuebesøg kunne transporteres hjem til sikker havn. Den ene tilskadekomne var fjende, hvilket overraskede bevogtningsholdet. Var han skadet eller var det blot øvelse? Forsyningen stod desværre for skader på to køretøjer, som skete, da et køretøj bakkede op i et andet køretøj.

En hundefører og hund får sig et velfortjent hvil.

Tegner godt for fremtiden

BON 203, hjemmehørende under Hjemmeværnsflotille 368, som skal stå for bevogtningen af Hoveddepot Bøstrup, fik også knyttet nogle gode kontakter til såvel den faste stab som til BON 201, hvilket lover godt for fremtiden.

Hos BON 201 fik den nye chef og næstkommanderende lejlighed til at indøve et udvidet samarbejde med flådestationens faste stab, og erfaringerne herfra er guld værd. Uden den megen flid og hjælp fra den faste stab ville vi ikke kunne have opfyldt ideen med selve øvelsen: En landøvelse for marine-

hjemmeværnsflotillernes landdivisioner samt BON-enheder, hvori deltagerne skulle erhverve viden om træningskamp i bebygget område - hvilket blev nået. Efter øvelsen søndag eftermiddag benyttede BON 203-folkene fra Køge lejligheden til et besøg på LAXEN, et af søværnets 14 pa-

truljefartøjer af FLYVEFISKEN-klassen også kaldet STANDARD FLEX-enheder, hvor de af vagterne om bord fik en god og informativ rundvisning.

Øvelsesledelsen ønsker herigenem at takke alle deltagere for en god øvelse og Flådestation Korsør med stab for en uvurderlig hjælp.

Historisk seminar i Søgårdlejren

Intet mindre end et historisk seminar blev afholdt for Marinehjemmeværnets nye bevogtnings- og nærforsvarsenheder samt ledelser den 28. og 29. september 2002 i Søgårdlejren ved Åbenrå.

Tekst og foto: Løjtnant P.G. Stage, Bevogtning og Nærforsvar 203

Alle Marinehjemmeværnets nye bevogtnings- og nærforsvarsenheder, beslutningstagere og involverede omkring disse var indkaldt til et historisk seminar i Søgårdlejren. Seminariet blev historisk, bl.a. fordi alle, som har med disse enheder at gøre, var samlet på en gang. Seminariet bød på status for implementeringen, organisation og op-

stilling, uddannelse, logistik, retssikkerhed, aflønning, kontroløvelser, Marinehjemmeværnets operative virke, kulturforskelle, erfaringsudveksling samt en del gruppearbejde. Mange mødte også for første gang den sønderjyske gæstfrihed og cuisine. Dette var vel næppe historisk, men tæt på.

Det, der også gjorde seminariet historisk, var, at mange af de problemer (opgaver), som enhederne slås med til daglig, blev klaret denne weekend.

Solid opbakning

Dette var nyt for os hjemmeværnsfolk, at en så solid opbakning, en så positiv indstilling og en så konsekvent beslutningstagen, som vi oplevede på seminariet fra alle

beslutningsdeltagerne, må siges at være historisk.

Bedre samarbejde

Et seminar der har bevirket, at - hvis jeg må være så fræk at sige - alt „bøvlet” blev taget op, vendt og færdigbehandlet, så opgaverne nu kan løses af os BON-folk. For nu kan vi, skal vi og vil arbejde med en endnu større glæde.

Resultaterne har allerede vist sig. Et bedre samarbejde på tværs af enhederne, fælles uddannelse, samkørsler, lån af materiel, planlægning af kommende aktiviteter osv.

Bevogtning og nærforsvar fik i sandhed en ny fødsel denne weekend, man kunne næste sige: „Born Over Night”.

Deltagerne i det historiske seminar.

Kvinden bag Kontraktelementet

Den 1. juli 2001 blev jeg ansat som afdelingsleder i en nyoprettet stilling ved Forsyningsafdelingens Kontraktelement.

Hovedopgaverne er udarbejdelse og behandling af udbudsmateriale til civile leverandører samt udarbejdelse og behandling af udbudsmateriale i samarbejde med øvrige relevante sektioner. Ligeledes foretages indhentning af tilbud fra værfter i forbindelse med skibes periodiske eftersyn og periodiske dokninger.

Opgaverne betyder en stor berøringsflade med mange forskellige mennesker på hele flådestationen. Væk fra skrivebordet og ud på besøg på skibe, værfter og hos leverandører.

Af afdelingsleder Pia Blak, Leder af Kontraktelementet

Foto: Lars skytte

Inden jeg startede her, var jeg skeptisk. Jeg kom fra en lille international virksomhed med otte medarbejdere, hvor jeg sad og talte tysk det meste af dagen. Nu skulle jeg vænne mig til en stor virksomhed, med deres eget sprog. Hver dag kom der nye forkortelser, som jeg lige måtte ind til Ninna for at få oversat. Men det har fra første dag været en meget positiv oplevelse at arbejde her. Jeg har også nogle rigtig gode kolleger, som jeg arbejder tæt sammen med, og som altid er klar til at hjælpe mig, hvis jeg løber ind i nogle problemer eller op-

Pia Blak får kontrakten i hus.

gaver, som jeg ikke lige kan løse.

En stilling opbygges

Indholdet i min stilling var ikke gjort helt klart, da jeg blev ansat. Det er noget, som jeg i tidens løb selv i stor grad har været med til at oparbejde. I meget tæt samarbejde med Mirek, Gert, Mogens, Jens-Henning samt Erik fra Driftsledelsen har jeg fået oparbejdet en procedure i forbindelse med værftsophold. Der var også nogle ting, som jeg måtte lære på den hårde måde. Det at komme til besigtigelse i en kort nederdel på et skib - måtte jeg hurtigt sande - hang ikke sammen. Ligeledes har det i starten været svært at komme ind fra sidelinien og overtage et stykke arbejde fra Søværnets Materielkommando og begynde at ændre på nogle procedurer eller stille spørgsmål omkring priserne på værftet. Jeg fik i starten ofte den bemærkning „Pia, vi plejer at i Søværnets Materielkommando”. Men værfterne har nu fundet ud af, at der er kommet nye folk til.

Kontrakten skal i hus

Når en kontrakt skal i hus, starter jeg med at få en specifikation fra Driftsledelsens skibsinspektører. Derefter er der besigtigelse på skibet, som skal på værft. Hvis jeg har mulighed for det, er jeg med til denne besigtigelse, idet man jo altid kan lære noget nyt. Derigennem kommer jeg også til at lære de forskellige mennesker fra værfterne at kende. Det var i starten meget svært for mig at finde rundt i alle de værfter og navne, når skibsinspektørerne fortalte om dem. De kunne også finde på at sige „vi skal have et udbud af sted til Jan i Fåborg”. Hvem er Jan????, men efter et besøg på værftet fik jeg sat ansigt på, og lidt efter lidt har jeg fået styr på alle vores samarbejdspartnere inden for værfterne.

Opsøgende virksomhed

Grunden til, at jeg besøger værfterne, er blandt andet for at lære de mennesker at kende, som jeg taler med i forbindelse med vores kontrakter. Derudover kan der være nogle merkantile spørgsmål, som skal diskuteres yderligere, eventuelt omkring betalingen eller andre vigtige punkter i kontrakten. Det er for mig utrolig vigtigt, at vi har et godt forhold til vores leverandører, idet vi er lige så afhængige af dem, som de er af os. Jeg føler, at vi har et godt samarbejde med både de værfter, som vi har rammeaftale med, og dem som vi samarbejder med efter et udbud. Jeg forsøger faktisk at „prutte om prisen”, hver gang jeg forhandler kontrakter. Flådestation Korsør er jo ikke kun en offentlig institution, men en kunde,

som alle andre der skal have et stykke arbejde udført til den billigste pris i forhold til kvalitet og leveringsgaranti. Hvis jeg sammen med skibsinspektøren ikke kan gøre noget ved selve prisen, forsøger jeg at gøre noget ved timelønnen. Der er faktisk altid noget, man kan forhandle om.

Kontrakter på 10 millioner

Det, som jeg handler med, er serviceydelser omkring vedligeholdelse af vores skibe. Det er alt fra havari, bundbesigtigelser, planlagte periodiske dokninger samt periodiske eftersyn. Dertil kommer alle de ordrer, der er i forbindelse med modificeringer af søværnets skibe samt almindelige vedligeholdelsesarbejder, som kommer hen ad vejen. Jeg har prokura til at handle for kr. 100.000,00, men skriver kontrakter på omkring 10.000.000,00 kr. I henhold til de prokureregler, der er på Flådestation Korsør, vil der være forskellige, der skriver under afhængigt af, hvor stor kontrakten er.

Sideproduktion

Ud over at forhandle kontrakter underviser jeg også i SAP R3 [system der samler alle forretnings-

processer for en virksomhed, red.]. Jeg har fra mit tidligere arbejde et stort kendskab hertil. Jeg har faktisk lige siden, jeg blev ansat, undervist i almindelig grundviden omkring indkøb. Det har bevirket, at jeg har været rundt på værkstederne, når de har haft problemer med SAP R3. På den måde lærer jeg igen de ansatte at kende, og de får hjælp, når de har brug for det og ikke bare en besked igennem telefonen. Det kan være et lille problem, som kan vokse sig stort, hvis

de ikke får en forklaring, som de forstår. For mig er det vigtigt, at en person, som jeg har undervist, altid kan henvende sig til mig uden at være bange for at blive afvist. Hvis jeg kan hjælpe, gør jeg det gerne. Nu er jeg blevet superbruger i myndighedsbeholdningsregnskab og er begyndt at undervise slutbrugere sammen med fem andre undervisere.

Ud over at forhandle kontrakter underviser jeg også i SAP R3.

En del teamet ved Kontraktelementet. Mirek, Jens-Henning og Erik.

Del af mandeverden

Når jeg ser tilbage fra den første dag jeg gik kørte ind ad porten, er der sket meget, og stillingen er under stadig udvikling, hvilket specielt mærkes i samarbejdet med skibstypeinspektørerne. At jeg er blevet en del af en mandeverden, er jeg ikke i tvivl om, men det i sig selv er absolut ikke en negativ ting.

Flådestationen fik diplom som særlig rummelig arbejdsplads

I kampagnen „Giv plads på din arbejdsplads” var Flådestation Korsør en blandt 43 virksomheder fra hele landet, der konkurrerede om at blive blandt de tre virksomheder, der skulle kåres som de mest rummelige.

Aforlogskaptajn Christian Jensen,
 Chef for Personelsektionen

Fotos: Lars Skytte

Korsør Kommune har som en konsekvens af en aktiv indsats inden for „Det sociale Kapitel” indstillet

Flådestation Korsør som kandidat til Årets Rummelige Arbejdsplads.

Interview

I forbindelse med indstillingen er Chefen for Personelsektionen, Leder af Personelkontoret, specialarbejderne Susanne Brandstrup og Per Stephansen samt rengøringsassistent Annie Madsen blevet interviewet med henblik på udarbejdelse af artikel til avisen „Giv Plads”¹.

¹ Avisen udgives af Arbejdsmarkedsstyrelsen under Beskæftigelsesministeriet fire gange årligt i et oplag på ca. 5.000 eksemplarer.

Anni Madsen, Per Step Hansen og Susanne Brandstrup .

Spændende job

Susanne Brandstrup og Per Stephansen er begge ansat i fleksjob, medens Annie Madsen er aktiv deltager i en kontaktgruppe nedsat på Hoveddepot Bøstrup.

Susanne Brandstrup har leddegigt og er i dag ansat i fleksjob i den operative IT-afdeling under Teknisk Afdeling. Hun havde hørt at flådestationen var en god arbejdsplads, hvilket gjorde, at hun tilbød sin arbejdskraft i 10 uger. Da den tid var gået, var hun ikke i tvivl om, at hun gerne ville ansættes. Det blev hun - under forudsætning af at hun ville dygtiggøre sig inden for området. Indledningsvis har hun taget PC-kørekort, og hun er lige startet på en uddannelse som systemadministrator.

Susanne Brandstrup udtaler, at hun er blevet overvældende godt mod-

taget og kun har mødt positiv nysgerrighed. Det er en kanon arbejdsplads og et spændende job.

Fleksjob afløste fuldtidsjob

Per Stephansens indgangsvinkel til flådestationen var et tilbud fra Korsør Kommune om at komme i arbejdsprøvning. Forud for dette tilbud var Per i 1992 faldet fra 5 meters højde ned på et betongulv. Smerterne blev ignoreret i flere år, men i 1997 måtte han sygemelde sig og blev fyret fra et job som specialarbejder på Storebæltstunnelen. Arbejdsprøvningen gik godt, og Per var meget glad for arbejdspladsen - så glad, at han arbejdede målrettet på at blive fastansat på fuld tid, hvilket han blev i oktober 1997. I begyndelsen af 2001 rakte fysikken ikke længere til et fuldtidsjob, hvorfor Per henvendte sig til

Personalsektionen for at forhøre sig om muligheden for et fleksjob. Efter afholdelse af flere møder, hvor der blev fokuseret på Pers muligheder frem for begrænsninger, blev der oprettet et fleksjob i Lagersektionen under Forsyningsafdelingen i juni 2001.

„Spion”

Anni Madsen tager aktiv del i „Den Rummelige Arbejdsplads” som medlem af en kontaktgruppe nedsat på Hoveddepot Bøstrup. En kontaktgruppe er et forum bestående af ledelses- og medarbejderrepræsentanter, som dels har til opgave at observere medarbejdernes trivsel og eventuelle ændringer i adfærd og dels at hjælpe medarbejdere, der har brug for støtte. Hun blev valgt af sine kolleger som kontaktperson. I starten var hun skeptisk og havde faktisk sagt nej til at blive kontaktgruppemedlem. Hun ville ikke opfattes som „spion”. Hendes skepsis blev hurtigt gjort til skamme. Efter informationsmøder og åbne diskussioner sagde hun ja til at blive kontaktgruppemedlem

Repræsentanter fra flådestationen med Beskæftigelsesministeren (th).

ud fra devisen „Det bør være leligt at hjælpe hinanden”.

Prisuddeling

En jury bestående af i alt 7 medlemmer, herunder Lars Goldschmidt, direktør for Arbejdsmarkedsstyrelsen, repræsentanter fra faglige organisationer samt repræsentanter fra såvel offentlige som private virksomheder, har efter gennemgang af indstillingerne udvalgt i alt 12 arbejdspladser, for-

delt på tre vindere, otte diplommodtagere og en specialpris som prismodtager i kampagnen. Flådestation Korsør blev tildelt diplom som en særlig rummelig arbejdsplads. Overrækkelse af diplomet blev foretaget af Beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksen den 11. november 2002 på virksomheden Micro Matic A/S i Odense.

Boganmeldelse

„Klar ved Flag og Gøs” en bog om dagligdagen i søværnet.

Den 1. december 2002 udkom en bog om den humoristiske side af søværnets dagligdag. Bogen hedder „Klar ved Flag og Gøs”. Den rummer to hovedafsnit. Dels et genoptryk af afdøde kontreadmiral Frits Hammer Kjølens bog „Orlogsliv og Lune” fra 1960, der forlængst er udsolgt, dels en nyskrevet bog med titlen „Klar ved Flag og Gøs”.

Bogen omfatter ca. 200 sider, og den udgives af Forlaget Arkona, Sommervej 9, 8210 Århus V. Bogladeprisen er kr. 198,00. Hensigten med bogen er at bevare „folkeminderne” fra en stor og meget gammel arbejdsplads - formentlig Danmarks ældste. Et forventet overskud ved udgivelsen af bogen vil gå til beboerne i stiftelsen „Bombebøssen” på Christianshavn. „Bombebøssen” er en stiftelse for gamle søfolk, oprettet i 1819 for midler indsamlet i en til sparebøsse omdannet bombe.

Besøg af forbundsformand Max Bæhring, Dansk Metal

Vores formand var på rundtur i afdelingerne ude i landet, derfor var det meget naturligt, at Metal Slagelse og Korsør slog sig sammen om en dag her på Vestsjælland.

Af tillidsrepræsentant for Dansk Metal René Schnipper, Antenneværkstedet

Foto: Lars Skytte

Jeg blev kontaktet af de to afdelinger, og de forespurgte, om Max kunne komme på en rundvisning på Flådestation Korsør.

Kontakt- og Velfærdsbefalingsmanden og jeg fik strikket et program sammen, som blev forelagt ledelsen, og de var straks med på ideen. Det blev endda foreslået, at vi skulle bede kommandør Niels Borck fra Søværnets Materielkommando om at komme og give en orientering om de tiltag, der er på Søværnets Materielkommandos område i forbindelse med uddelegering af vedligeholdelsesarbejder til flådestationen.

Orientering om gasturbinen.

Rundvisning

Ledelsen mødte op ude i Metal Korsør på Ceresvej 1 til morgenkaffe sammen med Max. Det var et meget stramt program, idet vi kun havde formiddagen til rådighed, hvor vi startede på Noret med rundvisning på motorværkstedet, autoværkstedet, og turbineprøverummet.

Derefter tog vi på flådestationen, hvor der var rundvisning på våbenværkstedet, maskinværkstedet og i smedeværkstedet.

En god dag

Derefter var der orientering om uddelegering af vedligeholdelsesarbejder ved Søværnets Materielkommandos foranstaltning ved Niels Borck. Vi sluttede formiddagen af med en frokost i Blå Sal.

Jeg takker her igennem alle de involverede og udtrykker også Maxes glæde for en god dag her på vores arbejdsplads.

Resten af dagen stod i Metal Slagelses tegn.

„FLÅDEN I KORSØR” udsendes til alle afdelinger og sektioner på Flådestation Korsør samt til 2. Eskadre, Søværnets Taktiske Stab, Marinedistriktselement Korsør og divisioner på flådestationen. Herudover sendes bladet til over- og sideordnede myndigheder i søværnet samt til Korsør Kommune, kommunens skoler og lokale dag- og ugeblade. Bladet udkommer 4 gange årligt á 1300 eksemplarer. Herudover læses bladet på Internet-adressen: www.flskor.svn.dk .

**Indlæg til næste blad skal være redaktionen i hænde
senest den 7. februar 2003.**

Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere, forkorte eller afvise indlæg.

De holdninger, skribenter måtte repræsentere, kan ikke anses for at være bladets holdning.

Flådestationen deltog ved Spartas årlige stafetløb i Fælledparken

Det hele startede med at Chefen for Flådestation Korsør, kommandør Lars Kragelund, opfordrede Kontakt- og Velfærdsbefalingsmanden til at finde ud af, om der var interesse for at deltage i DHL Stafetten. En afdelingsvis rundspørge viste, at der var en sporadisk velvilje fra en lille gruppe af flådestationens medarbejdere.

Tekst og foto: Seniorsergent Lars Skytte, Kontakt- og Velfærdsbefalingsmand

Den 5. september efter fyraften faldt 16 af os på „fartøjet”, hvorefter vi kørte mod København.

40 hold fra Forsvaret

Klokken 17 lød startskudet, og de første løbere var ude på ruten, hvor vi og godt 40.000 andre mennesker deltog i Atletikklubben Spartas årlige stafetløb i Fælledparken, DHL Cuppen, hvor fem deltagere på et hold hver løb 5 km. Fra Forsvaret var der omkring 40 hold.

Fra Flådestation Korsør deltog 15 medarbejdere fordelt på tre hold plus en anstandsmand. Vi var delt op i hold afdelingsvis, et hold fra Stationsafdelingen, et fra Administrationsafdelingen samt et sammensat hold fra Motorsektionen og Lagersektionen, hvilket gav en form for intern konkurrence.

Hårdt at løbe de 5 km

Man kunne tydeligt se, hvem der var vant til at løbe, og hvem der ikke

I alt deltog 15 medarbejdere fra flådestationen.

var. Det skal ingen hemmelighed være, at de fleste af os hørte til den kategori, der ikke er de største motionister.

Der var enkelte, der var med på et afbud, og derfor ikke var helt forberedte. De indrømmede, at det var rigtig hårdt at løbe de 5 km, når man slet ikke er vant til at løbe, men alligevel havde de det rigtig godt bagefter.

Opfordring til deltagelse

Det hurtigste hold var det sammensatte hold, der brugte 1 time 46

minutter til de 5 x 5 Km.

Efter at alle var kommet godt i mål, var der tid til socialt samvær med lidt tørt og vådt til halsen. Klokken 21 oplevede vi alle et kanon flot fyrværkeri, der helt klart stod mål med Tivolis. De mindre hurtige er ikke blevet helt skræmte, tværtimod vil de også gerne med næste år.

Derfor opfordrer vi allerede nu flådestationens medarbejdere til, at så mange som muligt vil deltage til næste år, således at vi kan repræsentere Flådestation Korsør med en hel busfuld deltagere.

Rettelse

I „FLÅDEN I KORSØR” nr. 3 september 2002 bragtes artiklen „Søværnets Taktiske Stab halvvejs gennem 2002” med orlogskaptajn Torben Mikkelsen som forfatter.

Dette var forkert. Den rigtige forfatter er kaptajnløjtnant Niels Mathiesen, Søværnets Taktiske Stab.

Redaktionen beklager.

Hoveddepot Bøstrup, der dækker et areal på 40 tønder land, blev åbnet den 1. september 1966 som et NATO-depot. På denne dato mødte depotetcheffen, næstkommanderende og 13 mekanikere.

Af mekaniker Ole Falck Rasmussen, Hoveddepot Bøstrup

Foto: Vibeke Olsen

Allerede der var vi klar over, at der var andre levende væsener, der havde etableret sig i bygningerne, nemlig mus, masser af mus. Derfor blev der hurtigt anskaffet 10 musefælder, som blev sat hver dag til fyraften. Næste morgen, når vi mødte, sad der mus i samtlige fælder.

Kat for egen regning

Da døgnvagten startede op, blev fælderne også sat, når vi gik på køjerne for at „slange” for natten. På køjerne kunne man så ligge og høre fælderne smække ude på gangen, mens andre mus forlystede sig inde i skabene, hvor vores tøj hang. Efter en times tid kunne man så stå op og „lade” fælderne igen. Situationen var uholdbar, og vores nattero var truet. Der måtte tænkes i andre baner. Der blev fintænkt og grovtænkt, og resultatet blev, at der skulle anskaffes en kat for mekanikernes egen regning. Ligeledes betalte vi selv for det dyrlægeindgreb, der skulle holde katten i ro. Der skulle købes kattemat med mere, selvom meningen var, at den skulle ernære sig ved at fange mus.

„Katterækken”

Med mulighed for, at der kan have indsneget sig en huskefejl hos en pensioneringsmoden mekaniker, vil jeg kort gennemgå „Katterækken”: Den første kat, vi anskaffede, fik

Det var kattens

Hugo vil gerne forstyrres, når nogen vil klø ham på maven.

navnet Felix. Den blev installeret i en ombygget batterikasse, der blev stillet på trappen op til 1. sal i mand-skabsboligen. Herfra havde den et fint overblik over gangen. Selvom katten også „slangede” på køjen, var det ikke ufarligt for musene at færdes i området. I løbet af kort tid var musene stort set udryddet, således at opgaven ændrede sig til blot at fange eller fordrive de daglige omstrejfere. Felix passede pligtopfyldende sit „antimusejob” i flere år, indtil han kom ud for en arbejdsulykke og måtte aflives.

Efter Felix fulgte flere katte, bl.a. Vitus, Nicolaj og et par andre og til sidst den nuværende tjenstgørende Hugo.

Kat under motorhjelm

Flere af kattene forsvandt på ukendt vis og en anden på en nok så tragisk måde. Katten var sandsynlig-

vis for at få varmen kravlet op under motorhjelmen på en bil fabrikeret i et Østland. Bilens ejermand startede intetanende bilen og hørte mærkelige lyde ude fra motorrummet. Ved nærmere eftersyn fandt han katten noget medtaget, efter den havde været i karambolage med ventilatoren. Dette, at en NATO-kat skulle ende sine dage i en Warszwapagt-produceret bil, gjorde et uudsletteligt indtryk på alle.

Seniorpolitik

Hugo, som nu er tjenstgørende, er rost, kendt og omtalt langt ud over søværnets egne rækker. Han bærer på gener, der ikke er enhver kat beskåret med sit kælne, rolige venlige, imødekommende og flegmatiske gemyt samtidig med et hidtil uset „killerinstinkt”.

Folk, der ser Hugo i dag, tror det

ikke, men tag ikke fejl af pelsen / størrelsen.

Hugo er efter 12 års utrættelig tjeneste kommet ind under en speciel „katteseniorpolitik”.

Dette bevirker, at den må slange lige så tit, den føler trang til det. Efter hårdt natarbejde kan det godt snige sig op på ca. 14 – 16 timer i døgnnet, heraf de 8 – 9 timer på sofaen i vagten. Hugo lader sig dog gerne forstyrre, såfremt nogen

skulle finde på at klø ham lidt på maven eller kæle med ham. Han har måske ikke fordums hurtighed, men har så til gengæld udviklet en helt ubeskrivelig tålmodighed, der kommer ham til gode i den utrættelige kamp for at holde depotet musefrit.

Hugo vil i mange år fremover være en højt skattet medarbejder, trods tendens til „lettere” overvægt og faldende formkurve.

Kan alle se mit „killerinstinkt”.

Søværnets Taktiske Stab fik sit våbenskjold

I slutningen af juni fik vi i Søværnets Taktiske Stab oplyst, at vores nye våbenskjold var blevet kongeligt approberet af Hendes Majestæt Dronningen den 19. juni 2002.

*Af orlogskaptajn H.K. Tønnesen, Søværnets Taktiske Stab
Foto: Søværnets Taktiske Stab*

Glæden var stor i vores lille stab, og straks spirede tanken, at vi - på trods af opkommende sommerferie - ville kunne nå at få det med under den stort anlagte øvelse DANEX 02 i september i form af et antal gavevåbenskjolde.

Det skete i de dage i september

Glæden blev ikke mindre, da vi senere fik oplyst, at selve det store hovedskjold samt et antal gavevåbenskjolde ville blive overrakt i Rønne fredag den 13. september under DANEX weekendhavn.

Fredsbevarende og fredsskabende opgaver

Chefen for Søværnets Operative Kommando, kontreadmiral K. B. Jensen, forestod overrækkelsen til Chefen for Søværnets Taktiske Stab. Højtideligheden foregik på HVIDBJØRNENs bro og forløb trods valg af dag og dato ganske uden problemer. Under overrækkelsen blev såvel blasonering som motivering læst op, som følger:

Blasonering

I blå felt to sølvbølger, hvorover et sølvkors på et rundt rødt skjold med sølvkant lagt på to korslagte sølvvikingesværd. Skjoldet hviler på et anker, herover en kongekrone.

Motivering

Den blå farve og bølgerne i sølv henviser til, at Søværnets Taktiske Stab er en søværnsmyndighed. Vikingeskjoldet og vikingesværdene, som er nordiske symboler, henviser til, at staben med sine skibe kan udføre såvel fredsbevarende opgaver (skjoldet), som fredsskabende opgaver (sværdene).

Hjerteblod

For vores daværende chef, flotilleadmiral Palle Cortes, var det en stor dag. Søværnets Taktiske Stab havde været hans hjerteblod, og alle i staben følte det passende, at det var ham, der fik våbenskjoldet overrakt inden sin afgang til Søværnets Operative Kommando.

Minejamming

i Panama City Florida, USA

Søværnets Materielkommando fik assistance fra Forsvarets Forskningstjeneste og Mine- og Riggerværkstedet samt en dykker fra havnetjenesten til at bidrage til NATO's Mine Jamming forsøg, der i denne omgang blev afholdt ved Panama City Florida, USA.

Af ingeniør Palle Bo Madsen, Søværnets Materielkommando

Minejamming går kort fortalt ud på, at man forsøger at „jamme” minerne ved at benytte forskellige former for signaturstrygegøj, støj-sendere af magnetisk og akustisk art, således at minerne ikke kan målfatte på det eller de skibe, som samtidig sejler igennem området.

International interesse

Minejamming er et forskningsområde i NATO, og Danmark er med og deltager i både den forskningsmæssige indsats og i afvikling af de praktiske forsøg. Vores Dyads strygegøj har vist sig fortræffeligt til signaturmæssigt at ligne et rigtigt skib, hvorfor man anvender det i stedet for et stort dyrt skib til forsøgene. Mange NATO-lande deltager i forskningen inden for området, og Danmark har især et intensivt samarbejde med Tyskland og Norge på minestrygning og minejamming. Der er international interesse for de forsøg, vi laver lo-

kalt i dette trilaterale samarbejde. Det er på denne baggrund, at vores deltagelse i forsøgene i Florida skal ses.

Gode resultater

I Florida bestod holdet ud over den danske delegation af deltagere fra Tyskland, der arbejder med vores fælles dansk-tyske miner (tre personer) og repræsentanter fra vores leverandører af Dyads - tre australiere og en englænder.

Jeg tror, at alle havde en god tur, der gav noget både fagligt og personligt til alle involverede. Resultaterne med vores strygegøj var gode. De tyske miner, som vi transporterede, gav også gode resultater.

Kompetent hold fra flådestationen

Forsøgene er et godt eksempel på samarbejde i et internationalt miljø og viser igen, at Flådestation Korsør kan stille et kompetent hold, der kan samarbejde med andre NATO-lande i et internationalt miljø. Som et enkelt eksempel på dette blev der i samarbejde med lokale teknikere i US Navy modificeret på noget af vores positioneringsgøj, der bestod af DGPS modtagere og radiomodems, der transmitterede strygegøjets position til målestationen i land.

Meget våde blev vi også i et tropisk regnvejr. Det

Flådestation Korsør

Ingeniør Palle Bo Madsen, Søværnets Materielkommando, kontaktede Mine- og Riggerværkstedet i foråret angående minestrygningsforsøg i USA. Vi på værkstedet troede i starten ikke rigtigt på, om arbejdet blev til noget, men dette skulle ændre sig.

var dog behageligt, idet regnen var varm. Foto: Palle Bo Madsen.

Korsør deltog i minestrygningsforsøg i USA

Af overmekaniker K.A.O. Mortensen, Mine- og Riggerværkstedet

Værkstedet fik rigtigt travlt med indkøb og klargøring af grej til forsøget i USA. To 20 fods containere blev læsset med udstyr samt en 40 fods container til otte Mini Dyads (strygemagnet, red.). Der var ca. samlet 35 tons i disse tre containere. Materielforvalter Viggo Knudsen

fra Forsyningsafdelingen var til stor hjælp, idet han varetog transport med lastbil og befragtning med skib til USA.

Forkert i byen

Mandag den 3. juni kl. 3 om morgenen blev K.A.O. Mortensen, F.P. Larsen, S.M. Nielsen, B.R. Jensen og dykker K.M. Jensen hentet af mekaniker Poul Bundgård, som

også var tidlig oppe. Poul kørte os til Kastrup Lufthavn med rejsemål Panama City Florida. Turen gik med godt humør samt store forventninger og spænding om, hvad der ventede os.

Flyet lettede kl. 0645 med kurs mod Amsterdam. Vel ankommet til Amsterdam skulle vi igen flyve med kurs mod Miami, hvor vi ankom kl. 1445. I lufthavnen i Miami

var tolderne meget påpasselige med alt. Der skulle skrives en hel del papirer, hvorefter vi tog plads i flyet til Panama City Florida. Kl. 1925 ankom vi til Panama City og fik udleveret den i forvejen bestilte bil, hvorefter vi kørte mod byen, men vi syntes godt nok, at både huse (blikskure) samt busser så mærkelige ud. Vi kørte ind på McDonald for at undersøge sagen. Efter en kortere samtale med nogle unge mennesker, som ikke kunne tale andet end spansk, viste det sig, at vi var kommet til Panama City i Panama, UPS UPS!

Rejsekontoret havde desværre sendt os til Mellemamerika i stedet for USA. Vi bestemte derfor at overnatte på hotel.

Vi kontaktede derefter rejsekontoret og forklarede om vores lille problem.

På rejsekontoret var de meget hjælpsomme og hurtige til at frembringe flybilletter til næste morgen tidlig.

Efter forskellige flyskift og skybrud ankom vi til Panama City Florida, USA kl. 3 onsdag morgen. Dette var noget af en start på vores rejse, så vi var en del trætte. Det var dejligt at komme på hotel Days Inn for at se dyner.

På Mine Dyads monteredes en speciel elektronisk lyd giver, som kunne indstilles til forskellig støj, et skib udsender. Foto: Palle Bo Madsen.

Tropisk regnvejr

Om eftermiddagen mødte vi på basen COASTAL STATIONS SYSTEM. Her blev vi modtaget af sikkerhedschefen Hank Nilson, en meget hjælpsom mand. Han sørgede for, at vi fik ID-kort, og at alt var i orden. Sikkerheden på basen var tip top.

Næste dag mødte vi på værkstedet, som var stillet os til rådighed. Her holdt vi et møde med ingeniør Palle B. Madsen og seniorforsker Bjarne Damsgaard om tilrigning af vores

udstyr samt forskellige test af grejet. Dette var lidt besværligt i starten grundet de forskellige nationer, som var samlet her. Vi var otte nationer om forsøget. Alle havde travlt med at pakke ud af kasser og lignende.

Resten af ugen gik med tilrigning samt forsøg

og test af udstyret. Varmen var meget hård ved os (40° C). Medens vi tømte vores container, oplevede vi et tropisk regnvejr, hvilket egentlig var meget behageligt, idet regnen var dejlig varm.

Lørdag holdt vi fri og kørte en tur ud til et sumpområde, hvor vi sejlede med airbåd. Dette var en stor oplevelse for os alle.

Ministrygningsforsøg

Første dag i 2. uge fik vi søsat de 8 Mini Dyads med kæder i forskellige længder alt efter den ønskede konfiguration samt monteret AGG under Mini Dyads. AAG er en speciel elektronisk lyd giver, som kan indstilles til hvilken slags skue og maskinstøj, et skib udsender.

Flyderen blev monteret sidst på slæbet med et hjemmelavet dansk flag med tekst : Danmark 2 Frankrig 0 (VM fodbold). Glæden over sejr over Frankrig var meget stor.

Slæbet blev derefter eskorteret af tre både ud igennem et meget trafikeret og smalt farvand.

Sejladsen fra basen til forsøgsområdet tog ca. en time. I forsøgsområdet ventede ministrygeren USS

Vi markerede Danmarks sejr over Frankrig med et flag sidst på slæbet. Foto: Palle Bo Madsen.

WARRIER, som om bord havde slæbetrosse, som vi fra gummibåd modtog og derefter samlede med slæbet. Derefter overtog WARRIER slæbet.

WARRIERs opgave bestod i at sejle en fastlagt rute med stor nøjagtighed, så teknikerne om bord på et opankret skib samt en målestation i land kunne få de bedst mulige målinger af de bundlagte miner og deres reaktioner.

Sejladsen foregik fra solnedgang til solopgang resten af ugen.

Under sejladsen overnattede to mand fra værkstedet på det forankrede skib. Vi stod „stand by”, når der skulle ske forandringer på konfigurationen og til løsning af evt. fejl ved slæbet. Forholdene om bord på dette skib var mangelfulde, så vi overnattede på dækket.

Øvelsen gik efter planen og sluttede lørdag morgen den 15. juni. Der blev derefter holdt et samlet møde, hvor vi udvekslede erfaringer.

Det var en stor oplevelse for os at sejle med en airbåd. Foto: K.A.O. Mortensen.

Lederen for forsøget udtrykte stor glæde samt tak for det gode samarbejde og den store indsats, der var lagt for dagen, og inviterede alle deltagere til grillfest om aftenen.

Grillfesten forløb godt med masser af grillmad og våde varer. Chefen for USS WARRIER holdt en god tale, udleverede våbenskjold samt kasketter til værkstedet.

Besøg i Kennedy Space Center

Øvelsen var dermed vel overstået, så nu skulle vi i gang med afrigning af alt grejet. Vi startede allerede om søndagen med at afmontere og læsse grejet i vores containere. Sent tirsdag var alt grejet pakket, og der var udfyldt papirer til speditør.

Onsdag morgen kørte vi til Orlando, hvor vi bl.a. besøgte Kennedy

Space Center og Universal Studio. Det var en meget stor oplevelse.

Tidlig søndag morgen tog vi fra Orlando med kurs mod Miami og videre mod Amsterdam, hvor vi ventede i to timer, hvorefter vi fløj til København med ankomst kl. 17 mandag den 24. juni. Her blev vi afhentet af mekaniker Jan M. Paulsen, som derefter kørte fem unge trætte mænd til Korsør.

Vi var blevet en kæmpe oplevelse rigere.

Holdet på besøg i Kennedy Space Center.

GRIBBENS deltagelse i Partnership for Peace

Oktober 2002 var efterhånden godt i gang, og vejret havde allerede taget en ubehagelig vending. En stadig regn, der blev drevet frem af en opfriskende østlig vind, øsede ned i Langelandsbæltet og fik Storebæltsbroens solide beton til at funkle som blankpudset metal. Trætte grå skyer drev langsomt hen over GRIBBEN, og selvom det kun var formiddag, var lyset svagt og egnet til at befordre dårligt humør. Kun havet var virkeligt levende.

Langelandsbæltets almindeligvis så rolige flade sitrede og krusede for hvert vindstød, men i den unaturlige belysning var der en ejendommelig gul farvetone, der dannede en kontrast til Spodsbjergs huse og den regnsvøbte Østersø længere ude.

Af kaptajnløjtnant Morten Brix Laursen, GRIBBEN
Fotos: GRIBBEN

„Endelig på vej,” tænkte chefen, da han trådte ind på broen og lod den søvndyssende varme svøbe sig omkring ham, som var den et tæppe af tyk uld. Det var altid rart at komme på havet igen, og umiddelbart virkede det ikke som om, det lidt triste vejr havde bidt sig fast og ødelagt besætningens altid så gode humør.

Sejladsen kontrolleres

Tredjekommanderende stod bøjet over søkortet for en sidste gang at kontrollere sejladsen. Han var udmærket klar over konsekvensen, hvis han fejlede denne passage, og gjorde derfor sit yderste for at være forberedt og ikke mindst på forkant af situationen.

Chefen på broen

„Når skal vi informere besætningen, næstkommanderende,” sagde

chefen, mens han skænkede sig en kop varm kaffe. Næstkommanderende ventede tålmodigt. Hans 12 års tjeneste i søværnet havde lært ham, at højtstående officerer havde en særlig måde at indlede på, når de ville begrunde deres dispositioner. „Ja, De har vel forberedt en informationsprajning vedrørende Litauen og ikke mindst øvelsen LIDEN PASSEX?” Næstkommanderende kastede et sidste blik på radaren og gik derefter hen til prajeanlægget.

Orientering om Litauen

„Det er næstkommanderende med en kort orientering,” begyndte han. „Vi er nu kommet godt af sted fra Korsør og har lagt kursen mod Klaipeda. Som I sikkert er klar over, skal vi deltage i Partnership for Peace øvelsen LIDEN PASSEX, en mindre øvelse, hvor GRIBBEN samt det litauiske krigsskib ZEMAITIS skal deltage. Vi lægger ud med at sejle til Klaipeda, hvor vi vil deltage i et pre-sail møde,

hvor de sidste ting omkring øvelsen vil blive fastlagt. Vi vil forblive i Klaipeda i 2 dage, så der bliver rig lejlighed til at blive beriget med oplevelser, der giver en rigtig sømand karakter. Lad der ikke være nogen tvivl om, at Litauen er et særdeles interessant land at besøge. Litauen har et af Europas ældste folkeslag. De havde boet i landet i århundreder, inden den litauiske nation officielt blev grundlagt i det 13. århundrede. Fra første færd måtte den nye nation slås mod tyske ordensriddere for at bevare friheden, men samtidig udvidedes territoriet mod øst og syd, på det den gang svage Ruslands bekostning. I midten af det 15. århundrede strakte storhertugdømmet Litauen sig fra Sortehavet i syd og næsten til Moskva i øst. På den tid var størstedelen af befolkningen russisk-ortodokse. En af de mest markante hertuger i denne periode var Gediminas, som besejrede mange russiske fyrstedømmer mod sydøst. Endvidere siges han at have grund-

lagt hovedstaden Vilnius. I 1386 lod storhertug Jagaila sig døbe, hvorefter han giftede sig med den polske dronning Jadwiga. Efter brylluppet blev Jagaila kronet til konge af Polen. Det var indledningen til en forening af de to lande, som skulle vare de næste 400 år. I begyndelsen havde Litauen en vis grad af selvstyre, men i 1569 opgav den litauiske adel af frygt for svenskerne og russerne helt sin selvstændighed, hvorefter Litauen og Polen reelt smeltede sammen. Efter den tredje deling af Polen i 1795 blev størstedelen af Litauen indlemmet i det russiske imperium. Under 1. verdenskrig blev landet besat af tyskerne. Efter oktoberrevolutionen i 1917 løsrev Litauen sig fra Rusland og blev i 1919 en parlamentarisk republik. Året efter blev hovedstaden Vilnius annekteret af Polen, og Kaunas blev provisorisk hovedstad i landet.

Demokratiet varede indtil 1926, da præsident Anastas Smetona opløste parlamentet og indførte diktatur. I 1940 udråbtes det nyvalgte parlament Litauen som en sovjetrepublik, og to måneder senere trådte landet ind i unionen, hvor det uløseligt måtte blive de næste 50 år. Fra at have været en „mønsterrepublik“ overraskede Litauens parlament i 1990 ved at erklære landet uafhængigt. Centralstyret i Moskva svarede igen med en økonomisk blokade. Efter voldsomme uroligheder, som kostede flere mennesker livet, genvandt Litauen omsider sin uafhængighed, da det gammelkommunistiske kup i Moskva slog fejl i august 1991. I 1992 fik den selvstændige republik en ny forfatning og en folkevalgt regering. I februar 1993 valgte litauerne den tidligere leder af landets kommunistparti, Algirdas Brazauskas, som præsident.” Næstkommanderende kastede et kort blik på che-

De utallige godskraner gav indtryk af en hektisk havneby under stadig udvikling.

fen og fortsatte „Litauen, der dækker et areal på 65.200 km², er den sydligste af de tre baltiske lande. Litauen grænser mod vest til Østersøen med en kystlinie på 99 km, og mod nord er der 610 km grænse til Letland. Mod øst og syd grænser det til Hviderusland i alt 724 km, mod sydvest grænser det til Polen som strækker sig over 110 km og med 303 km til den russiske føderation Kaliningradregion (Østprøjsen). Det meste af Litauen er svagt bølgende sletland på under 100 meters højde. Kun mod øst, også kaldet den baltiske højderyg, når bakkedalen Juozapinė op til en højde af 294 meter. Landets største flod er den 934 km lange Nemunas, der sammen med sine bifloder danner afløb for størstedelen af Litauen. Nemunas kommer fra den sydlige egn af Minsk i Hviderusland. Den løber forbi Vilnius og munder ud i strandsøen Kur'siú Marios (Kurlands Hav).” Næst-

Lodsen blev taget om bord.

kommanderende holdt en kort pause for at vurdere, om han skulle have glemt noget af betydning. „Jeg skal for øvrigt gøre opmærksom på næstkommanderendes ugeøvelsesprogram, der nærmere beskriver de næste 10 dage.....slut på orienteringen.”

Støt mod målet

Tredjekommanderende førte GRIBBEN igennem Langelandsbæltet uden de store problemer, og alle om bord var ikke længere i tvivl om, at Østersøen med sine krappe bølger lå forude. Det næste døgn ville GRIBBEN bevæge sig støt mod sit mål, og besætningen ville lade hånt om det flyvende skumsprøjt og de voldsomme bevægelser, den hårde østlige vind afstedkom.

Klaipeda i sigte

„Jeg har været i kontakt med lodsstationen, chef,” lød det fra tredjekommanderende. „De vil være klar, når vi ankommer til positionen,” fortsatte han og tilføjede, „vejret ser også ud til at være i bedring.” „Udmærket,” chefen nikkede samtykkende, hvorefter han åbnede signalloggen for at gennemgå de signaler, der måtte være tikket ind i løbet af natten.

GRIBBEN havde endelig nået sit mål, hvilket betød Litauens kyst ud for havnebyen Klaipeda, der med sine utallige godskraner gav indtryk af en hektisk havneby under stadig

udvikling. Chefen lagde med sin vanlige sikre stil GRIBBEN til ved Litauens eneste flådestation og lod herefter forstå, at GRIBBEN skulle gøres repræsentabel for eventuelt ankommende gæster, herunder GRIBBENS litauiske forbindelsesofficer.

To dage i havn

Vel ankommet til Klaipeda, blev forberedelserne lagt til to dage i fremmede havn. Ny proviant skulle indkøbes, nye steder skulle opda- ges, og måske skulle nye venska- ber opstå i dette så stadig fremmede land. Der var forberedt et møde med chefen og stab fra det litauiske linie- skib ZEMAITIS, hvor de sidste detaljer vedrørende øvelsen gerne skulle falde på plads.

ZEMAITIS

En ringetone lød i det fjerne, og kort efter ankom den litauiske or- donnans, der skulle eskortere chef, næstkommanderende og teknik- officeren fra GRIBBEN igennem ZEMAITIS´ s gange op til officers- messen, hvor mødet skulle foregå. ZEMAITIS var en af de to GRI- SHA-III fregatter, Litauen købte af russerne efter „Murens” fald. Dens ejendommelige konstruktion gør, at man altid enten går op ad bakke eller modsat ned ad bakke, når man

Den litauiske nation blev officielt grundlagt i det 13. århundrede.

færdes om bord. ZEMAITIS er med sit 71,2 meter lange skrog og sin 9,8 meter brede hæk russisk bygget og først søsat engang i star- ten af 80erne. ZEMAITIS er et CODAG (kombineret diesel og gasturbine) fremdrevet skib og kan på toppen gå ca. 30 knob. De to dieselmotorer gør sig bemærket ved at være såkaldte stjernemotorer, der hver har 112 cylindre.

Møde med samarbejdspart- neren

Chefen for ZEMAITIS stod ved et lille bord i officersmessen og lyt- tede til sin næstkommanderende, en

kraftig ung mand, der gav udtryk af at være tynget af arbejdsopga- ver. Chefen for ZEMAITIS stod med skrævende ben, og det var, som om hans massive væsen strakte sig hen over den rummelige messe for at hilse hans gæsters stilfærdige indtræden. Mændene stod et øje- blik tavse over for hinanden, så trådte han sine gæster i møde med udstrakt hånd og udbrød, „det glæ- der mig at se Dem – Velkommen om bord.” Chefen for ZEMAITIS gik med værdige skridt hen til det lille bord og skænkede nogle glas næsten til randen med Brandis (li- tauisk brandy). „Jeg mener, at vi

Til mødet om bord i ZEMAITIS bød chefen på litauisk brandy.

har lagt op til en god øvelse med det program, vi har lavet,” sagde han, „dog er jeg en smule bekymret over de seneste vejrudsigter, der ikke ligefrem er optimistiske, hvad angår vind og bølger for dette område – men lad os se på det.” De næste par timer gik med at få detaljerne omkring øvelsen til at falde på plads, og blandt andet blev det klarlagt, hvilke øvelser der evt. kunne foregå i havn, hvis vejret blev forværret.

Øvelsen går i gang

„Manøvrerulle – manøvrerulle på post til at gå af havn” lød det metallisk fra GRIBBENS prajeanlæg, da næstkommanderende klokken

0745 lod bekendtgøre, at det nu var tid til at lægge nattens udskejelser bag sig for at gå på havet og dygtiggøre sig sammen med den litauiske fregat ZEMAITIS. Vel afgang fra flådestationen, begav de to skibe sig ud igennem den nordlige del af Kurshskiybugten (Klaipeda havn), for herefter at stikke sydpå ned til øvelsesområdet, „Dette er næstkommanderende med en kort prajening,” lød det over prajeanlægget. „Programmet i dag er som følger: Først lægger vi ud med formationssejlad for derefter at udførere RAS-approches [manøvrer i forbindelse med replenishment at sea, red.]. Når vi er færdig med dette, skal vi klargøre til slæbning af

ZEMAITIS, og bliver der tid til overs, vil vi gennemføre en assistance til andet skib. Det er meningen at både GRIBBEN og ZEMAITIS skal assistere hinanden med brandbekæmpelse. Vejret er som bekendt ikke på vores side i dag, og det kan blive nødvendigt at gå i havn igen i aften, hvis muligheden for ankring ikke er til stede.”

Den første del af øvelsen blev søgt gennemført på bedste vis, men som dagen skred frem, blev det klart, at vejret ikke ville blive bedre. Dækket på GRIBBEN var blankt af regn og skumsprøjt, og alt knirkede og bragede på grund af de nu efterhånden høje bølger. Vinden kom fra en sydlig retning og fik vant og rigning til at hyle som strygerne i et orkester af vandvittige. GRIBBEN og ZEMAITIS lagde kursen mod Klaipeda efter at havde vurderet situationen nøje, og man var blevet enige om at fortsætte øvelsen ved kaj i Klaipeda, hvis vejr-situationen ikke blev bedre.

Øvelse ved kaj

Efter anløb af Klaipeda blev der afholdt et kort krisemøde, hvor skitsen til en ny øvelsesplan blev ridset op. Man ville så vidt muligt fortsætte de planlagte øvelsesaktiviteter, dog skulle de foregå ved kaj. Publikations-, assistance-, fleet work- samt boarding-øvelserne kunne godt gennemføres alligevel, selvom de to skibe på nuværende tidspunkt var syet godt fast til kajen.

GRIBBEN havde med sin nuværende besætning været i tjeneste så længe, at almindelig sømandskab og betjening af skibets forskellige systemer normalt foregik med en rutine og dygtighed, at udfordringerne ved de opkommende kajøvelser måtte anses som værende minimale.

Assistanceøvelsen kunne virke næsten nonchalant i en landkrabbes øjne.

Den første øvelse var assistance-øvelsen. Først skulle GRIBBEN assistere ZEMAITIS med brandbekæmpelse i deres styremaskinrum. Derefter skulle ZEMAITIS assistere GRIBBEN med brandbekæmpelse i hovedtavlerummet. Assistanceøvelsen blev udført med en sikkerhed og lethed, der kunne virke næsten nonchalant i en landkrabbes øjne, ikke mindst fordi ZEMAITIS's assistancehold ankom via GRIBBENS landgang, da deres gummibåd på dette tidspunkt var ukampdygtig.

Herefter fulgte publikationsøvelserne samt fleet work-øvelsen, hvor GRIBBENS to reserveofficerer fik chancen for at manøvrere rundt med seks skibe „på papiret”.

Boardingøvelsen var den sidste øvelse, og det blev lidt af et tilløbsstykke. Den litauiske flåde har af Danmark modtaget en komplet boarding-pakke bestående af trawlerdragter, fragmentationsveste og dertil hørende overtræksveste. De skulle nu afprøves for første gang af ZEMAITIS's besætning, der tillige aldrig havde prøvet at udføre en boarding af et andet skib. GRIBBEN skulle i øvelsen agere et britisk handelsskib, FLYING CIRCUS, med ikke helt rent mel i posen. De indledende opkald blev gennemført uden problemer, og den egentlige boarding kunne nu gå i gang.

ZEMAITIS havde i mellemtiden fået gang i deres gummibåd, og de veludrustede boardinggaster skulle nu først kæmpe sig ned i gummibåden fra ZEMAITIS og efter at have sejlet turen rundt om kajen kæmpe sig op på GRIBBENS agterdæk. På GRIBBENS bro blev deres boardingofficer præsenteret for en overdådig mængde skibspapirer (nogle mere relevante end andre) og skulle nu søge at få et overblik, mens hans søgehold gen-

Litauerne havde aldrig prøvet at borde et andet skib.

nemgik de afmærkede områder nede i skibet. Der gik kun kort tid, inden søgeholdet stolt kunne fremvise en brunt indpakket æske med ordene „DRUGS” påskrevet til deres boardingofficer. Pakken blev herefter præsenteret for kaptajnen (spillet af næstkommanderende), der ufortrødent tog pakken og kastede den ud af den åbne brodør. Dette skabte en vis forvirring blandt boardingholdet, der nu kunne se deres bevisførelse mod kaptajnen gå til bunds.

Den litauiske boardingofficer udbrød: „Vi famler jo rundt i blinde og har akut behov for uddannelse.” Dette måtte næstkommanderende give ham ret i, og den næste time gik med at give gode råd omkring boarding, herunder vigtigheden af boardingholdets brug af redningsvest. Det litauiske boardinghold benyttede nemlig ikke redningsvest under boardingen og måtte bagefter indrømme, at det ikke var muligt at have boardingudstyret på samtidig med deres redningsvest. Det var godt, at denne øvelse blev gennemført i rolige vande i Klaipeda havn og ikke ude i de krappe østersøbølger. Litauen står på dørtærsklen til NATO, og hvem ved, næste år er øvelsen LIDEN PAS-

SEX måske en NATO-øvelse.

Dette var et blandt mange emner, der blev diskuteret ved mødet den morgen, hvor GRIBBEN skulle til at vende stævnen mod danske farvande. Der var bred enighed om, at LIDEN PASSEX I og II skulle byttes rundt, så øvelsen i efterårs-månederne skulle foregå i de mere beskyttede danske farvande, og forårsøvelsen så kunne foregå i de litauiske farvande, hvor vejret statistisk burde være bedre. Ligeledes ville det være ønskeligt, hvis flere enheder kunne deltage i øvelsen.

Mod Korsør

Skyerne hænger tungt over Østersøen, og vinden er jævn til hård fra syd. GRIBBEN er stævnet ud fra Klaipeda havn og går nu vestover med 18 knob. Fra prajeanlægget lyder Rod Stewarts rustne stemme (Sailing), og der er en trist og trykket stemningen om bord. Dette var GRIBBENS sidste sejlads i meget lang tid. Efter ankomst til Korsør skal besætningen flytte over i GLENTEN, hvorefter GRIBBEN står over for et længere værftsophold. LIDEN PASSEX 2002 er definitivt slut, og hvem, ved hvornår vi igen ser Litauen og vores nye venner der.

SLEIPNER: Lille skib på lang rejse

Onsdag den 4. september fik SLEIPNER en henvendelse fra Søværnets Materielkommando. Hvornår kan SLEIPNER sejle til Tyrkiet med vigtige forsyninger til SÆLEN, og hvor lang tid tager det? Nu har SLEIPNER jo ikke lige søkort liggende til en sådan tur, så efter en henvendelse til Navigationsmesteren kunne vi oplyse, at der er 3500 sømil, og det vil tage godt 18 døgn.

Af seniorsergent J.A. Kjeldsen,
Mester SLEIPNER
Fotos: Ejvin Jensen

Torsdag den 12. september på vej til vores adoptionsby, Nykøbing Sjælland, får vi at vide, at vi skal til Tyrkiet, så torsdag og fredag bliver hektiske, da vi nu skal have alt på plads inden afgang.

SLEIPNER I Palma havn.

Hurtigt af sted

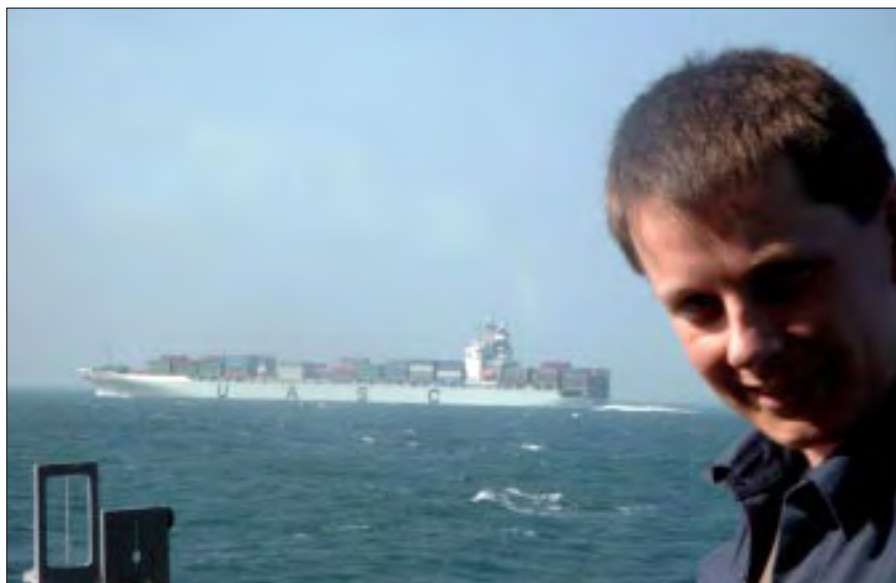
Vi får bestilt forsyninger og slukker mobiltelefon og lukker gastæt fredag kl. 9, for nu skal der festes. Adoptionsbesøget sluttede søndag kl. 16. Vi skal være på Flådestation Frederikshavn senest mandag kl. 8. Hvis vi skal beskrive mandagens program, er der ingen, der vil tro os. Vi afgang fra flådestationen mandag kl. 2220.

Torsdag den 12. september er vi halvvejs gennem den Engelske Kanal, og temperaturen er steget til

24° og havvandet 17°. Vi har nu passeret Greenwich, som jo er nulmeridianen. Skibets hastighed er for nuværende 13,6 knob, og vinden er agten for tværs om styrbord. Vi har i dag oprettet e-mailadresser og har allerede modtaget de første e-mail.

Fredag den 13. september, UHAHA-DA-DA, kl. 0630 var det stadig meget mørkt og helt stjerneklart, så det er mærkbart, at solen står en time senere op. Kl. 1736 var vi ude af den Engelske Kanal og gik ind i Biscayen. Vi har holdt en gennemsnits fart på 9,2 knob siden Frederikshavn. For nuværende går vi 10,7 knob, men har været nede på 6,7 knob. Vi har ikke haft telefonkontakt, så vi kan modtage e-mail. Der går dog tre dage, før vi kan modtage igen. Overvågningsfly i ca. styrehøjde fløj forbi.

Lørdag den 14. september fik vi så overstået fredag den 13. uden uheld. I dag blev den største oplevelse, at der blev observeret hvaler, der blæste. Farten er ca. 11 knob, og med en vanddybde på 4,7 km er vi nået ca. halvvejs over Biscayen. Forbruget er på ca. 2,5 m³

I den Engelske Kanal var vi sammen med „de store”.

ferskvand og 5 m³ brændstof. Havet har forandret farve til en meget flot klar blå farve. Det er virkelig flot.

KIRSTEN MÆRSK, container-skib, sejlede forbi os med 23 knob. Det er 40 m bredt og 350 m langt.

Tidsplanen holder

Søndag den 15. september har vi nået den nordspanske kyst og skiftet kurs til 179°, så vi nu sejler ned langs den spanske og portugisiske kyst. Dagens højdepunkt var da en flok delfiner gjorde følgeskab for en kort periode. Vejret er fint, men der er mange dønninger, så farten er blevet reduceret, men vores tidsplan holder stadig.

Mandag den 16. september kl. 5 var der 20° varme og om læ 30°. Vi har opsat e-mail på satellitmobiltelefon og kan nu sende og modtage e-mail, når der er dækning. Besætningen har modtaget hilsner hjemmefra samt e-mail fra nogle af SLIPNERs venner, det var dejligt. Tak skal I have.

Tirsdag den 17. september er vi nået til Portugals sydkyst. Vejret er meget dårligt, og vi bliver nødt til at fortsætte sydpå, indtil vi kan skifte

til kurs 065°. Vejret blev noget bedre ca. kl. 14, vi er drejet og sejler med ca. 10 knob og overholder oprindelig tidsplan.

Fire timers siesta

Onsdag den 18. september kastede vi anker kl. 4 ud for Rota i Sydspanien. Vores kok skal hjem i morgen. Kl. 0830 anløb vi Rota. Vores forbrug af ferskvand er på 5 m³ og olie på 12,5 m³, så det må siges, at vi er meget økonomiske i drift. Vi provianterede mad, men desværre holdt de siesta fra kl. 13 til kl. 17, så vi fire, der skulle handle, måtte sætte os ind på en bar og vente. I den hede er det jo godt med noget koldt. Det skal siges, at vi fik handlet.

Afvist af vagten

Hjemturen fra byen i taxa blev en smule sjov. Ved ankomst til portvagten på Rota flådebase, meget stor base, kunne vi ikke komme ind, selvom skipper havde afleveret en besætningsliste til havnekaptajnen. Pludselig kom vagten med en håndskrevet besætningsliste, hvor der f.eks. stod Kok Jensen og en del andre ukendte navne på SLEIPNERs crew-list. „Vi har

skiftet næsten 50 % af besætningen.” Skipper forstår ikke, hvad der er hændt, men jo, der er selvfølgelig blevet ringet til vagten med navnene fra havnekaptajnen. Skipper udpeger de enkelte ud fra vores ID-kort, og til sidst kommer vi ind.

Hjemmelavet besætningsliste

Næste dag brokkede to mand sig til skipper, hvorfor han ikke havde lavet en besætningsliste, så de kunne komme ud. Her havde de måttet vente i 45 minutter og blevet mere eller mindre afhørt om besætning og skib. Til sidst fik de den ide, at de kunne da bare selv lave en besætningsliste på et stykke papir, så i mere eller mindre beruset tilstand gik man i gang med udfyldelsen, men det kneb med navnene på de enkelte, så Kok Jensen er vel lige så godt et navn som Michael Martinsen for en spansk soldat.

Kræfter prøves med spanske militære etater

Torsdag den 19. september skal der være „damp” kl. 18. Skipper og Mester skal i lufthavnen med vores kok og hente den nye. Skipper prøver kræfter med de spanske militære etater. Vi har ikke fået tildelt en forbindelsesofficer, der kunne tilvejebringe en bil til lufthavnen. Efter tre timer og adskillige kontorer senere, hvor man på det sidste bliver henvist til det første kontor igen, lykkes det skipper at komme tilbage med en amerikaner, de har også base her, og han sørger for en bil til lufthavnen via den spanske kørselstjeneste.

Kokken bliver afleveret, og den nye, „Sebastian”, ankommer. Da vi i stegende hede og en time senere tager en taxa tilbage, taler skipper med den amerikaner, der hjalp os. Desværre havde vi kun fået bestilt bilen en vej så derfor ingen afhentning, til gengæld gad de ikke se vores ID-kort på vej ind med den nye kok.

Med en godt træt besætning forlader SLEIPNER Rota i et meget flot vejr, og kl. 24 passerer vi Gibraltar og fortsætter vores tur nu i Middelhavet.

Under anløb af Rota måtte vi ud at proviantere.

„Sørøvere”

Fredag den 20. september om morgenen fik vi følge af ret mange delfiner, der svømmede foran skibet. Vejret er flot, og vi fortsætter ind i Middelhavet, hvor vi skal sejle langs Afrikas kyst. Den nye kok har allerede været søsyg. Der er ellers ikke meget bølgegang, men bortset fra det har han en positiv indstilling. Dagen er ellers gået stille og roligt uden nogen særlige begivenheder, bortset fra en joke med skipper, som lyder: Sørøvere om bagbord, bådflygtninge om styrbord og orkan ret for, hvad brokker du dig over?”

Lørdag den 21. september er varmen for alvor sat ind. Kl. 5 blev der målt 25°, og solen står først op efter kl. 8. Forreste maskinventilation er stået af og kan først skiftes, når vi kommer til Tyrkiet. Vi spillede Jeopardy, hvilket var ganske sjovt. Vores Inmarsat er også stået af her sidst på eftermiddagen. Det er nok varmen, der sætter elektronikken på prøve. Aftensmaden var speciel god i dag, da det er lørdag, men fjernsynsprogrammerne er til gengæld rimelig dårlige. Der er jubel over de e-mail, vi får.

Søndag den 22. september har vi fået repareret Inmarsatten. Vi har passeret Algeriet på kurs 086° og fortsætter ad samme kurs langs Tunesien, hvor vi i morgen ændrer kurs til 116° frem til Cap Bon. Vi fik nyheder hjemmefra.

Mandag den 23. september nåede vi til Cap Bon og ændrede kurs til 103° med retning mod Malta Channel ved Sicilien. Dagen gik stille og roligt med en temperatur over 30°. Både ud- og indvendig er folk lidt sløve. Det mest ophidsende var, at afløbet i kabyssen stoppede.

Ankom Aksaz i Tyrkiet

Torsdag den 26. september har vi

Med delfiner for boven stod vi ind i Middelhavet.

passeret Malta Channel mellem Malta og Sicilien og gået over til kurs 094° ind i det Græske Øhav. I går fik vi besøg af tre svaler, som holdt hvil på bogreolen oppe på broen og overnattede til kl. 5, hvorefter de fortsatte deres videre færd. Fredag den 27. september med kurs 064° forbi Rhodos ankom vi til Aksaz i Tyrkiet kl. 8.

Smidt ud af havnen

Da vi har været i havn i 35 minutter, blev vi smidt ud af den lokale flådebasekommandant. Det viste sig, at de diplomatiske papirer ikke

Tre svaler fik et hvil om bord.

var nået frem, og da SLEIPNER derudover var ankommet et døgn før tiden, var „fanden løs i Lakse-

gade”. Skipper har nu noget røde ører da det går op for ham, at han troede at diploclear-papirerne var nået frem med rettelser. Det er jo noget han skal vide. Flådebasekommandanten råber nu kun på tyrkisk, så skipper opgiver på forhånd at prøve at snakke sig til et ekstra døgn. Trosserne går og SLEIPNER tilbringer de næste 24 timer uden for flådebasen med udsigt til Rhodos strande. Overalt er der 300 m dybdt, så vi kan ikke engang ankre. Moralen nåede et absolut nulpunkt.

Lørdag den 28. september kl. 9 ankommer vi for anden gang i SLEIPNERs historie til Aksaz i Tyrkiet. Straks efter ankomst møder vi den danske forbindelsesofficer, der oplyser om ordensreglerne på basen, der mest af alt minder om et fængselsreglement. Herefter får alle meget travlt, da den tildelte tid i Akzas kun lige akkurat er tilstrækkelig. Lugerne bliver taget af lasten, og losning påbegynder.

Depotskib

Hen over weekenden fungerede vi som platform/depotskib for ubåden SÆLEN. Dette være sig med toilet, badefaciliteter, værksted, mødelokale og restaurant, hvor sidstnævnte betød, at SÆLENS vagt-

hold spiste om bord i SLEIPNER, og alene udtrykket i deres ansigter, da kokken serverede dansk mad, var det hele værd.

Besværlige vagtposter

Kokken, næstkommanderende og Mester tager ind til en lille by ved navn Marmaris for at proviantere. Køreturen derind er ikke så let endda, idet man skal forbi tre vagtposter, hvor man bliver tjekket i de to. Den tredje og sidste vagtpost er fremskudt ca. 5 km ind mod byen for at stoppe turister. Marmaris viser sig at være en ferieby med barsarer, gode og meget billige indkøbsmuligheder. Efter endt proviantering passerer vi så den fremskudte vagtpost og fremviser vores ID-kort og får lov til at køre videre frem til næste vagtpost. Her skal det lige indskydes, at mellem vagtposterne er der kun en dårlig vej og ellers vild natur. Kokken skal imidlertid træde af på naturens vegne, og med en glad og lettet kok kører vi videre til næste vagtpost. Vagtposten genner os ud af bilen, og vi bliver trukket til side, hvor man kigger mistænksomt på os. Vores forbindelsesofficer prøver en forklaring med, hvor vi kommer fra osv. Men ak, vi må vente, for der er blevet taget et billede af kokken eller nærmere af hans ædlere dele. Desværre ville de ikke fremvise billedet. Mester påstod, det var fordi, det lignede en kønskitteoperation, hvilket kokken ikke var helt enig i. Efter en længere og mistænksom periode fik vi lov til at fortsætte, dog eskorteret af en vagtpost. Hvad billedet viste, har vi den dag i dag ikke fundet ud af, dog viste det sig at være almindelig praksis, at man blev eskorteret, ikke fotograferet, mellem anden og første vagtpost. Ligeledes skulle man køres imellem dem, hvilket Freddy fandt ud af senere. Dette er dog en helt an-

den historie.

Byen Marmaris blev besøgt, og der blev handlet ivrigt i den sparsomme tid, vi havde til dette formål, da vi jo skulle sejle mandag igen.

Kaffe med klumper

Mandag den 30. september bliver der varslet „damp” og havne-manøvre kl. 11. Vi mangler en del proviant, hvilket kokken, næstkommanderende og Mester skal have handlet, så med afgang fra

SLEIPNER og DANMARK delte kajplads i Palma.

skibet kl. 0830 tages der til nærmeste indkøbscenter.

Da tiden er knap får kokken besked på at tage af sted med tom blære. Proviaeringen gennemføres med militær præcision og dog, tre forvirrede mennesker for rundt efter forskellige varer. Enhver husmor ville have grædt mangan en tåre af grin, blandt andet blev sødmælk til surmælks yoghurt, hvilket skipper erfarede på en af sine lange vagter, da kaffen smagte underligt og med klumper i. Kl. 1030 ankom de tre med fuld proviant. En skipper står i brovingen, skorstenen ryger, ak skal vi nu til at justere ventiler igen, nej det er såmænd bare skipper, der

noget nervøst vandrer mellem brovingerne med ild i cigaretterne. Kl. 11 går første trosse og afgang mod næste havn, som er Palma Mallorca, hvor vi skal ankomme den 7. oktober.

Konsulat til stor hjælp

Mandag den 7. oktober ligger vi så ud for Palma Mallorca og kalder flåderadioen uden held, hvorefter lodsens bliver kaldt, intet svar. Efter en rum tid beslutter skipper sig for at liste ind, hvorefter vi møder lodsens, som peger fra sin båd mod det havnebassin, hvor vi skal ligge. Overraskelsen bliver noget stor, da vi opdager, at vi skal ligge foran for skoleskibet DANMARK. Det skulle næsten være unødvendigt at fortælle, gensynsglæden var stor fra begge sider, og megen en social omgang blev plejet. Efter ankomst fik vi besøg fra konsulatet og af en agent, der for øvrigt var dansker. Både konsulat og shippingmand skulle siden hen vise sig at være til stor hjælp for os også forsyningsmæssigt. Det skal dog lige bemærkes, at vi forlod Tyrkiet uden at få brændstof, selvom vi havde bedt om det, så beholdningerne var små ved ankomst.

Vi forlod Palma Mallorca torsdag den 10. oktober efter nogle hektiske dage, hvor vi blandt andet fejrede næstkommanderendes fødselsdag med afholdelse af grillparty. Inden afgang kom konsulen med sekretær og ønskede os god vind hjemover.

En uge med familien

Efter Palma Mallorca følte vi virkelig, at vi var på vej hjem.

Vi anløb Flådestation Frederikshavn den 22. oktober med udsigt til en uge sammen med familien, før vi atter starter på nye sejlads.

Kontaktarrangement på flådestationen

Torsdag den 21. november 2002 blev det årlige kontaktarrangement afholdt.

*Af overassistent Dorthe Petersen,
Leder af Sekretariatet*

Fotos: Lars Skytte

Chefen for Flådestation Korsør, kommandør Lars Kragelund, bød velkommen til ca.

145 deltagere, der omfattede en del af flådestationens personel og mange samarbejdspartnere fra Korsør og omegn. Kommandøren lagde vægt på, at arrangementet blev afholdt for at vedligeholde det gode samarbejde og give en overordnet orientering om tingenes tilstand.

Efter velkomsten blev der indtaget et let traktement i cafeteriaet.

Kommandøren startede med at tale om „året der gik”, herunder at han tiltrådte som ny chef.

Der har været adskillige „officielle besøg”, bl.a. Forsvarsminister Svend Aage Jensby og Forbundsformand for Dansk Metal, Max Bæhring.

Vi har afholdt vores årlige pensionistdag, hvor vores tidligere og nogle nuværende medarbejdere tilbragte en hyggelig dag.

Derudover har vi deltaget i DHL stafetten i Fælledparken med tre hold, der klarede sig godt, og bestemt vil deltage til næste år.

Flådestationen har fået et diplom for at være en rummelig arbejdsplads.

Vi blev indstillet af Korsør Kommune, fordi vi gør en stor indsats for at skaffe flexjob, jobtræningspladser m.v.

Derudover nævnte kommandøren, at vi på flådestationen har haft et

Kokke og „kokkepiger” fik megen ros for deres gode indsats.

50 års jubilæum, hvilket er noget helt specielt, der ikke sker ofte. Desuden har der været 10 40 års jubilæer og 22 25 års jubilæer.

Næste år skal vi bl.a. have implementeret og forankret VOKU projektet (Værdibaseret Organisations og Kompetenceudvikling). Det er en proces, vi kun lige er gået i gang med.

Chefen for 2. Eskadre, kommandør Søren Thorstrup, fortalte om eskadrens organisation, bl.a. at de er underbemandet. De burde være 650, men er kun 575. Det er mange at mangle. Han gennemgik kort de forskellige skibsklasser og Den Mobile Base. Selvom 2. Eskadre stadig er en del af Søværnets Operative Kommandos overvågning med konstant tre skibe på havet, så er aktionsområdet udvidet fra at være hjemlige farvande til også at omfatte flere oceaner.

Kommandøren nævnte, at der er indgået aftale om de nye Fleksible Støtteskibe, hvoraf det første leveres medio 2004. De bliver bygget på Lindøværftet.

Chefen for Søværnets Taktiske Stab, flotilleadmiral Lars Rosen-dahl Christopher-

sen, orienterede om Søværnets Taktiske Stabs struktur, opgaver og grunden til, at de overhovedet eksisterer. Staben har ingen skibe under sig. Oprettelsen af staben skyldes, at Danmark også skal have en stab, der kan have kommandoen over en multinational flådestyrke. Det kan være svært at øve sig på dette, men staben har fået mulighed for næste år at deltage i en øvelse i USA, hvor disse ting bliver trænet.

Korsørs Borgmester, Flemming Erichsen, sluttede af med orientering om nybyggeri i

Korsør, herunder messe- og miljøcenter Globen og husbåde i Halskov gamle færgehavn.

Det var et godt arrangement, og for mig, der ikke er så velbevandret ud i det maritime, satte det en del ting på plads omkring organisationen af de myndigheder, der er til stede på flådestationen.

Jul ehil sner

FLÅDESTATION KORSØR

Ved udgangen af 2002 sendes de bedste hilsner til alt personel ved Flådestation Korsør med ønsket om en Glædelig Jul og et Godt Nytår. Tak for en flot og engageret indsats gennem hele det forløbne år. Mange opgaver - store som små - er blevet løst professionelt og godt til vore mange kunders og samarbejdspartneres store tilfredshed.

Overordnet er forligningsimplementeringen af Projekt S1010 gennemført og på plads ved Flådestation Korsør, men der må fortsat forventes visse løbende organisations-tilpasninger og justeringer efterhånden som erfaringerne tilsiger dette. Vi skal løbende evaluere på, om „vi laver det rigtige, og om vi laver det rigtigt” og derigennem optimere vores drift, så vi opnår de bedst mulige resultater med de tildelte ressourcer.

Implementeringen og idriftsætningen af FORMAT har været en af de helt store opgaver i år, som virkelig har trukket veksler på såvel medarbejdere som samarbejdspartnere og kunder. Det er dog mit indtryk, at vi generelt er kommet godt i vej med dette store delprojekt, og at det også i år er lyk-

kedes for os at gennemføre den logistiske virksomhed, så det materielle beredskab har været tilfredsstillende. Det er i hvert tilfælde ikke viljen og indsatsen for at opnå dette, der har manglet. Lad mig i den forbindelse ikke glemme ØKOSYS og PERSYS systemerne, som efter min opfattelse er blevet godt forankrede i organisationen, og langt hen ad vejen virker efter hensigten.

Vi er samtidig godt i gang med overtagelsen af vedligeholdelsesansvaret for samtlige udpegede skibsklasser og materielsystemer. Her er tale om en stor og kompliceret overdragelsesforretning, så det har været vigtigt at bevare overblikket og ikke tabe nogle områder på gulvet i denne sag. Et andet stort område i tilknytning hertil har været idriftsætningen af planlægnings-systemet PRIMAVERA og udvikling af software for samkøring af dette med PROMARK værkstedsplanlægningssystemet.

Vores resultatmål vedrørende konsolidering af driften af Søværnets Materielkommandos Miljølager er allerede indfriet, og området vurderes meget tilfredsstillende.

Det er også en glæde, at der i 2002 ikke er givet flådestationen nye påbud, strakspåbud eller retslig tiltale på arbejdsmiljøområdet.

Som I kan konstatere ved selvsyn, er byggeriet af den nye containerhal i god gænge, og det ser for nærværende ud til, at byggeplanen kan overholdes, så vi kan holde indvielse af den nye bygning til april 2003.

Sluttelig VOKU - projektet som nu har været i gang i godt et år, og hvor vi efter min mening er godt på vej til at lykkes! Klimamålingen er gennemført, og Værdigrundlag og Vision er udarbejdet og udgivet. I løbet af foråret og sommeren 2002 har 11 afdelings-specifikke og fem tværgående udviklingsgrupper arbejdet med at kortlægge og skitsere forslag til udviklingsområder og løsninger samt lærings- og uddannelses tiltag. En stor tak til disse ildsjæle for deres engagement, som er så vigtig for dette udviklingsprojekts gennemførelse. Som I ved er nogle forslag allerede igangsat og omsat til virkelighed, og flere er på vej. Vores implementeringskoordinator og sekretariat arbejder på højtryk for at få den nødvendige planlægning og finansiering på plads. Så det er mit håb for 2003, at vi vil se endnu flere tiltag iværksat til glæde for alle involverede medarbejdere på flådestationen.

Også til familie og pårørende sendes de bedste Jule- og Nytårs-hilsner, ligesom en særlig hilsen skal gå til det personel, der passer vagten i jule- og nytårsperioden.

Til alle ansatte ved Marine-distriktselement Korsør og til deres familier og pårørende sendes de bedste ønsker om en Glædelig Jul og et Godt Nytår. Tak til alle for et godt og konstruktivt samarbejde i det forløbne år og tak for de mange gode besøg og den professionalisme, jeg har oplevet rundt om-

kring på stationerne . Også en tak til staben og til Teknisk Driftselement for vel udført arbejde. I er

alle vigtige dele i et stort maskineri, som kun kan yde sit bedste, hvis alle hjælpes ad og trækker på

samme hammel.

En særlig hilsen sendes til det personel, der har vagt i jule- og nytårsperioden.

Lars Kragelund
kommandør

Chef for Flådestation Korsør og
Chef for Marinedistriktselement Korsør

2. ESKADRE

Til alt personel i 2. Eskadres enheder og stab samt deres familier sender jeg de bedste ønsker om en Glædelig Jul og et Godt og Lykkebringende Nytår. Samtidig en stor tak til alle for en god og engageret indsats i 2002.

Det har været et år med mange og ressourcekrævende aktiviteter.

To korvetter har sammen med STANAVFORLANT deltaget i Operation ACTIVE ENDEAVOUR i Middelhavet. NIELS JUEL, der var deployeret ved årets start, vendte hjem i slutningen af januar, og OLFERT FISCHER afgik fra Korsør Langfredag for at vende hjem midt i juli efter fire måneder ude.

I de hjemlige farvande har Eskadren konstant haft tre til fire enheder beskæftiget med farvandsovervågning og dermed suverænitetshævdelse og beskyttelse af det danske havmiljø. Mange nationale, bilaterale og NATO-øvelser har været gennemført: STRONG RESOLVE, BLUE GAME og

DANEX for blot at nævne nogle af de vigtigste. Endelig skal nævnes aktiviteter, som Eskadren er pålagt til støtte for efterårets EU-topmøder.

Trods manglende personelressourcer har resultatet i løbet af året været tilfredsstillende eller meget tilfredsstillende. Jeg vil gerne benytte anledningen til at sige tak for den ekstra indsats, der har været ydet bredt i Eskadren.

Til sidst en særlig hilsen til det personel, der passer fællesvagten i jule- og nytårsperioden og til BARSØ, DREJØ, RØMØ, ROMSØ og HAVKATTEN, som tager tørnen på havet.

Søren Thostrup
kommandør

Chef for 2. Eskadre

SØVÆRNETS TAKTISKE STAB

I anledning af julen og nytåret 2002 sender jeg hermed mine bedste hilsner og ønsker om en rigtig Glædelig Jul samt et Godt Nytår til alt personel og deres familier.

2002 blev det første år, hvor søværnets opdaterede øvelsesstruktur blev gennemført, og selvom det har betydet mere koncentrerede øvelsesperioder end hidtil, er det mit indtryk, at den nye øvelsesstruktur er blevet vel modtaget. Øvelse DANEX 2002 i september var kulminationen på de aktiviteter, som Søværnets Taktiske Stab i 2002 var involveret i.

Øvelsen medvirkede til at manifestere søværnet som en væsentlig drivkraft i udviklingen og gen-

nemførelsen af komplekse værn-fælles operationer.

På den baggrund vil jeg benytte lejligheden til at takke alle vores samarbejdspartnere for særdeles god støtte i det forgangne år. Selvom Søværnets Taktiske Stab nu er solidt forankret i Forsvaret, er en sådan støtte af afgørende betydning for den fortsatte udvikling.

Jeg ser frem til at fortsætte det meget gode og inspirerende samarbejde i det nye år.

Lars Rosendahl Christophersen
flotilleadmiraal
Chef for Søværnets Taktiske Stab

BOGANMELDELSE

MANDEN ER GAL

- lad ham endelig
blive i hæren!

Bogens mange historier, anekdoter og skrøner er samlet af seniorsergent B. R. Klinge, der p.t. er tjenestegørende ved Hærens Kampskole i Oksbøl. Illustrationerne er udført af oversergent J. D. Pedersen, som huserer ved Telegrafregimentet i Fredericia.

Illustreret af
Jørgen D. Pedersen
272 sider indbundet
kr. 199,00 inkl. moms.

Bogen udkom
25. oktober 2002.